

lingsproces, dels kan der nu også udvikles kurser til offentligt ansatte.

En meget væsentlig del af AMU-indsatsen i de kommende år vil være kvalitetssikring af uddannelserne, og her har vi opbygget et system, der i stadig stigende grad har inddraget arbejdsmarkedets parter. Parterne forudsættes at være medvirkende til, at der sker en relevant udvikling i forhold til såvel erhvervslivets som lønmodtagernes behov.

En anden væsentlig reform, som er med til at give motivation og økonomisk mulighed for deltagelse i voksenuddannelse, er orlovsreformen. Et af hovedformålene med lov om orlov, der trådte i kraft 1. januar 1994, var at opkvalificere arbejdsstyrken. Det sker både via den uddannelse, som folk på uddannelsesorlov modtager, og via den jobrotation, som orlov medfører.

Jobrotationen kan være både direkte, altså en genbesættelse af jobbet i samme periode, som orloven løber i, og indirekte, nemlig en øget produktivitet på den arbejdsplads, hvor jobbet ikke direkte genbesættes.

Teknisk er det ikke helt enkelt at opgøre gevinsten i form af jobrotation og genbesættelse. Alle undersøgelser tyder dog på, at den direkte genbesættelse ligger i størrelsesordenen 50-75 pct. af stillingerne.

Orlovsordningerne har været en succes. Specielt uddannelsesorloven har udviklet sig kraftigt efter en behersket start i begyndelsen af 1994. Siden 1. januar 1994 har ca. 64.000 personer fået bevilget en uddannelsesorlov. Heraf var ca. 26.000 været beskæftigede. I øjeblikket er der 33.000 personer på uddannelsesorlov.

Det tredje og sidste, jeg vil nævne, er arbejdsmarkedsreformen, som muliggør en langt mere fleksibel og individuel indsats over for den ledige for at få denne tilbage på arbejdsmarkedet. De individuelle handlingsplaner og muligheder for at supplere med uddannelsesgodtgørelse er ideelle instrumenter for at få opkvalificeret de ledige til en stigende efterspørgsel.

Med udgangspunkt i disse reformer finder jeg det vigtigt at understrege, at der inden for Arbejdsministeriets område benyttes og skal benyttes en bred vifte af arbejdsmarkedspolitiske instrumenter for at opfylde målsætningen, og denne indsats virker faktisk. Vi kan konstatere, at der er langt flere på uddannelse nu inden for de nuværende arbejdsmarkedspolitiske ordninger, end der har været tidligere.

På AMU-området taler vi faktisk i 1994 om en aktivitet på over 450.000 elevuger. Der er mange, der som ledige uddanner sig. Det kan enten være igennem uddannelsesgodtgørelse som led i den aktive arbejdsmarkedspolitik – i øjeblikket drejer det sig om 20.000 personer – eller det kan være igennem orlovsordninger, og her drejer det sig i øjeblikket om 24.000 ledige. Endelig er der en stor gruppe ledige, der uddanner sig under en eller anden form, samtidig med at de modtager dagpenge i henhold til § 62 A. Skønsmæssigt er det op imod 40.000.

Så til sammenligning med den uddannelsesaktivitet, der var inden for den gamle arbejdsmarkedspolitik, UTB, ATB og UDY, altså uddannelsesyddelsesordningen, var der dengang 20.000 ledige i uddannelse. Så vi er allerede godt i gang med at give den enkelte mulighed for at få et kvalifikationsløft.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg godt sige, at vi i regeringen har meget store forventninger til den kommende reform, nemlig reformen af voksen- og efteruddannelsen, den omtalte VEU-reform – ikke at forveksle med WEU-diskussionen. VEU er altså voksen- og efteruddannelsesreformen, og den er jo til drøftelse blandt de partier, som er en del af finansloven for indeværende år.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil indledningsvis takke både undervisningsministeren og arbejdsministeren for deres redegørelser.

Det var udmærket at få et overblik over, hvad regeringen har sat i gang, og hvordan de ting, den har sat i gang, vil virke i den kommende tid.

Det, hverken undervisningsministeren eller arbejdsministeren gik særlig ind på, var spørgsmålet om, hvilke planer regeringen har for udviklingen af VEU-ordningerne, og hvilke planer den har med henblik på finansieringen og med hensyn til de rettigheder, man har til at få efteruddannelse og voksenuddannelse. Det vender jeg tilbage til i afslutningen på mit indlæg her.

Vi er enige med regeringen i de principper, som kommer til udtryk, både hvad angår dagligdagen for den enkelte, og hvad angår den måde, arbejdsmarkedet i det hele taget ændrer sig på. Der stilles ændrede krav til borgerne, og en livslang uddannelse er en forudsætning for,